

मन्त्रिपरिषद् विस्तार

कुलमानलाई ऊर्जा, रामेश्वरलाई अर्थ

र ओमप्रकाशलाई गृह

भूपा(प्रस) । नवनियुक्त प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीले आइतबार साँझ मन्त्रिपरिषद् विस्तार गरेकी छन् । उनले तीन सदस्यीय मन्त्रिपरिषद् विस्तार गरेकी हुन् । नेपाल विद्युत् प्राधिकरणका पूर्व कार्यकारी निर्देशक कुलमान घिसिङलाई ऊर्जा जलश्रोत तथा सिँचाई मन्त्रालयको

अर्याल चर्चित कानुनविद् हुन् । उनी पछिल्लो समय काठमाडौँ महानगरपालिकाका प्रमुख बालेन शाहको कानुनी सल्लाहकार थिए । यता अर्थ मन्त्रालयको जिम्मेवारी सम्हालेका खनाल पूर्वअर्थसचिव हुन्। उनीहरूको शपथ भने सोमवार हुनेछ ।

कानुनी लडाइँ लड्दै आएका छन्। सुशीला कार्कीको अन्तरिम सरकार प्रमुख नियुक्ति क्रममा राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलसँग वार्ता गर्नमा पनि उनी संलग्न थिए। शपथग्रहण समारोहमा पनि उनी सहभागी भएका थिए। खनालले केही समयअघि मात्र

अर्थतन्त्रको कमजोरी कहाँ छ, समस्या किन आयो, तत्काल के गर्नुपर्छ र दीर्घकालीन उपाय के हुन् भन्ने विषयमा उनले ठोस सुझाव दिएका थिए। आफ्नो व्यवस्थापकीय क्षमताका कारण नेपाललाई लोडसेडिङबाट मुक्त गराएको भनी आमजनतामा लोकप्रिय घिसिङलाई केही महिनाअघि केपी ओली सरकारले नै प्राधिकरणबाट हटाएको थियो। उनको ठाउँमा हितेन्द्रदेव शाक्यलाई कार्यकारी निर्देशक नियुक्त गरिएको थियो। प्रधानमन्त्री कार्कीले यी तीनै जनासँग सुरूमा फोनमा कुराकानी गरेकी थिइन्। त्यसपछि प्रधानमन्त्री कार्यालयमै बोलाएर छलफल गरी टुंगो लगाइसकेको स्रोत बताउँछ। आइतबार बिहानदेखि नै कार्कीले मन्त्रीमण्डल गठनलाई तीव्रता दिँदै छलफल सुरू गरेकी हुन्। मन्त्रीमण्डल प्रधानमन्त्रीसहित ११ जना सम्मको मात्र बनाइने भएको छ। यसो हुँदा अहिले टुंगो लागेका मन्त्रीहरूमा भागमा अन्य मन्त्रालय पनि पर्न सक्नेछ।

जेन-जी आन्दोलनको दबाबमा निवर्तमान प्रधानमन्त्री केपी ओलीले राजीनामा दिएपछि कार्की अन्तरिम सरकारको प्रधानमन्त्री नियुक्त भएकी हुन्। उनी नेपालको इतिहासकै प्रथम महिला प्रधानमन्त्री हुन्। कार्कीले प्रधानमन्त्री पदको शपथ लिएलगत्तै प्रतिनिधिसभा विघटन गरिएको छ भने फागुन २१ गते निर्वाचन गर्ने घोषणा भइसकेको छ।

जिम्मेवारी दिइएको छ । यस्तै ओमप्रकाश अर्याललाई गृहसहित कानुन मन्त्रालयको जिम्मेवारी दिइएको स्रोतले बतायो । त्यस्तै रामेश्वर खनाललाई अर्थ मन्त्रालयको जिम्मेवारी दिइएको छ ।

अर्याल अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग प्रमुख लोकमानसिंह कार्कीको नियुक्तिविरुद्ध सर्वोच्च अदालतमा रिट दायर गरेपछि लोकप्रिय भएका हुन्। उनले जनहितका विभिन्न मुद्दा उठाएर

उच्चस्तरीय आर्थिक सुधार सुझाव सिफारिस आयोगको अध्यक्षका रूपमा केपी ओली सरकारलाई ४४७ पृष्ठ लामो प्रतिवेदन बुझाएका थिए।

सुमना श्रेष्ठले गरिन् रास्वपा छोडेको घोषणा

भूपा,भदौ २९ । राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीको नेतृ सुमना श्रेष्ठले पार्टी छाडेकी छन्। उनले आइतबार एक स्टार्टस लेख्दै पार्टी छाडेको घोषणा गरेकी हुन्। उनले भनिन्, ‘अब खुल्लारूपमा आक्रमण गर्ने हो भने पनि सजिलो बनाइदिएको छु। मनलाग्दी चलुन्जेल मनलाग्दी गर्नु होला। मैले पार्टी छोडें।’ उनी लामो समयदेखि रास्वपा सभापति रवि लामिछानेको कार्यशैलीलाई लिएर असन्तुष्ट ब्यक्त गर्दै आएको थिइन्। सामाजिक सञ्जालमार्फत उनले गल्तीमाथि गल्ती गरिरहने र त्यसको बोझ

उल्लेख गरिन्। ‘कहिले गल्ती नसिक्काने। गल्तीमाथि गल्ती गरिरहने र त्यसको बोझ पार्टीका सबैले बोकिदिनु पर्ने। पार्टीभित्र आलोचना गर्नेहरूका विरुद्धमा मिडिया ट्याचल गर्ने ।’ उनले भनेकी छन्, ‘जहिलेदेखि राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीले देश भन्दा माथि पार्टी र पार्टीभन्दा माथि नेतालाई राख्न थालेको हो, त्यति बेला देखि नै आलोचना गर्दै आएको हुँ। तर त्यसले कति पनि फरक पारेन। अझ उल्टै मिडिया ट्याचल हुन थाल्यो। यो स्वीकार्य छैन ।’

उनी संसद विघटन अगाडि रास्वपाबाट संसद थिइन्। उनी शिक्षा मन्त्रीसमेत बनेकी थिइन्। यस अगाडि श्रेष्ठले रास्वपाको सहमहामन्त्री पद त्यागेकी थिइन्।

सुनसरीबाट ५ हजार केजी गाँजा बरामद

शनिबार राति उक्त गाँजा बरामद गरेको हो । सशस्त्र प्रहरीले गस्ती गर्दै जाने क्रममा ना ४ ख २७११ नं. को ट्रक र बा ५ ख १९६९ नं को भिनी ट्रक नियन्त्रणमा लिएर चेकजाँच ५ हजार केजी गाँजा बरामद गरिएको कोशी प्रदेशका सशस्त्र प्रहरी प्रमुख डीआईजी कुमार न्यौपानेले जानकारी दिएका छन् । चेकजाँच गर्दा ट्रको ट्रकमा लोड गरिएको १३४ बोरा र भिनी ट्रकमा २४ बोरा भित्र गरी जम्मा ५ हजार केजी गाँजा बरामद भएको डीआईजी न्यौपानेले बताए ।

प्रहरीका अनुसार हाल देशभर जेनजी आन्दोलनका कारण कर्फु र निषेधाज्ञा जारी भएको मौका छोपी धनकुटाबाट तस्करीहरूले ट्रको परिमाणमा गाँजा भारततर्फ लैजान खोजेका थिए। तर सशस्त्र प्रहरीको गस्ती टोलीले समयमा नै नियन्त्रणमा लिएर ट्रको मात्रामा गाँजा भारततर्फ जानबाट रोक्नको हो। घटनाका बेला दुवै गाडीका चालक र संलग्न व्यक्ति फरार रहेको र उनीहरूको खोजी जारी रहेको प्रहरीले जनाएको छ। डीआईजी न्यौपानेले बरामद भएको ट्रक सहितको गाँजा आवश्यक कारवाहीका लागि जिल्ला प्रहरी कार्यालय सुनसरीमा बुझाउने बताए ।

जेन-जेड आन्दोलन र अबको गन्तव्य

• केशव भट्टराई

जेनजेड अभियान राम्रोसँग उच्चारण गर्ने हाम्रा जिब्रोहरू अभ्यस्त नहुँदै हामीले थाहा पायौं कि यसको बेग कति शक्तिशाली रहेछ । तसर्थ यो बेला केटाकेटीले गुलेली खेलाएको भाष्यलाई थोत्रे सारस्त्रीमा बजाएर नवीन र समृद्ध नेपालको परिकल्पना गर्न सकिँदैन । यो अभियान परिवर्तनको सम्वाहक बनेर आइसक्यो । यदि पुरानै किनारामा उभिएर यो मुलुकलाई गतिशील बनाउन सकिन्थ्यो भने परिवर्तनकै लागि वर्षौं जेल बसेकाहरू सत्तासिन थिए । उनीहरूसँग सिङ्गो सुरक्षा संयन्त्र थियो। राष्ट्रिय ढुकुटीको चाबी उनकै हातमा थियो। राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्धहरू उनकै मार्गचित्रमा सजिएका थिए । संसदीय सत्ता सञ्चालकको हिस्सामा दुई तिहाई मत थियो । प्रतिपक्षीहरू पनि थिए । देशभित्र लाखौं मतदाता थिए। घरभित्रको सरकारदेखि सिंहदरबारसम्मको नेतृत्व आफ्नै थियो। यति धेरै शक्तिशाली हुँदा पनि आज किन निर्बल साबित हुनुपर्यो ? प्रश्न चिन्ह यही नै हो। सायद जेन-जेड पुस्ताले देख्यो होला। पञ्चायती कठघरामा साइलाले बाँधिएर भोगेका नारकीय जीवनमा बुनेका सपनाहरू अब स्खलित हुँदै गएका छन्। मुलुकको स्वाधीनता र भूगोलको रक्षा खटिनुपर्ने सुरक्षा संयन्त्र कुख्यात भ्रष्टाचारी, दुराचारी र जल्लादहरूलाई समेत नियन्त्रण गर्न सकिरहेको छैन ।

अस्पताल र पुलपुलेसा पनि देख्यौं, ऊर्जा केन्द्र र सुरुङ मार्गहरू पनि देख्यौं। विकास निर्माण र समृद्धिका खाकाहरू पनि देख्यौं । क्रमशः हुँदै गरेका प्रगतिहरू पनि देख्यौं । ठिकै थियो त, चल्दै गरेको थियो त, क्रमशः बिस्तारै हुँदै गरेको थियो त , भनेर मन बुझाउने पुस्ता हुँदै नभएको पनि होइन। हो, यही बेला चाहिँ जेन-जेडले तपाईं हामीभन्दा फरक

चुनावी वाचाको तेजोबध । सायद यो पुस्ताले अपेक्षा गरेको थियो - जनउत्तरदायी नेतृत्व र पारदर्शी शासन ,सामाजिक समावेशिता र न्याय , नैतिक मूल्य र मान्यताको प्रतिष्ठित आसन । कतै यी शब्दहरू संविधान सजाइने फुलबुझा मात्रै त भएनन् ? यो समय अवधिमा हामी धेरैले सडक बनेको देख्यौं , सडकमा चिल्ला गाडी गुडेको देख्यौं, सामुदायिक भवन र भ्यू टावरहरू देख्यौं, तपाईं हाम्रा राजनीतिक दलकै कार्यकर्ताले

किसिमले हेर्ने कि ? अनि देखियो होला सायद विकासका प्रतिबिम्बहरूको धरातलमा कमिसन, तस्करी , भू-माफिया र स्वेच्छाचारी प्रवृत्ति । तपाईं हामीले राम्रो गाडी मात्रै देख्यौं ,उसले गाडीभित्रको ड्राइभरको दुर्नियत पनि देख्यो होला। त्यसैले त आन्दोलनले आज ड्राइभर फेरिदिएको छ।

मोदीले बिहारमा ३६ हजार करोडको परियोजनाको उद्घाटन गर्दै

ठाकुरगञ्ज । प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीले आज बिहारको भ्रमण गर्ने भएका छन् । उनले लगभग ३६ हजार करोडको धेरै विकास परियोजनाहरू उद्घाटन गर्नेछन्, जसले राज्यमा पूर्वाधार र कनेक्टिभिटीलाई ट्रूलो बढावा दिनेछ। उत्तरपूर्वी फ्रन्टियर रेलवेका प्रमुख जनसम्पर्क अधिकारी कपिनञ्जल किशोर शर्मा ले भ्रमणको मुख्य फोकस रेलवे परियोजनाहरूमा हुने र यो बिहारको यातायात सञ्जाल सुदृढीकरण गर्ने दिशामा ऐतिहासिक कदम साबित हुने बताए। प्रधानमन्त्रीले अररिया-गलगाँलिया (ठाकुरगञ्ज) नयाँ रेलवे लाइनको उद्घाटन गर्नेछन्, जसले अररिया र किशनगञ्ज जिल्लाहरूबिच प्रत्यक्ष सम्पर्कको लामो समयदेखि विचाराधीन माग पूरा गर्नेछ। यो परियोजना भारतीय रेलवेको तर्फबाट ४,४१० करोड रूपैयाँभन्दा बढी लागतमा एनएफ रेलवेले कार्यान्वयन गरेको एउटा ऐतिहासिक पहल हो। करिब १११ किलोमिटर लामो र धेरै ट्रूला पुलहरू र १५ वटा स्टेसनहरू मिलेर बनेको यस परियोजनाले उद्घाटनपछि सीमाञ्चल क्षेत्रमा यात्रु र मालवाहक सम्पर्कलाई उल्लेखनीय बढावा दिनेछ। यसले नेपालसँगको सीमापार व्यापारका अवसरहरू पनि बढाउनेछ, जसले

सामाजिक-आर्थिक विकासमा योगदान गर्नेछ। प्रधानमन्त्री मोदीले २ हजार १७० करोड रूपैयाँभन्दा बढीको बिक्रमशिला-कटारिया रेललाइन परियोजनाको शिलान्यास पनि गर्नेछन् । जसले गङ्गा नदीमा नयाँ रेल लिङ्क प्रदान गर्नेछ। यी परियोजनाहरूसँगै, प्रधानमन्त्रीले चार नयाँ रेल सेवाहरूलाई हरियो भण्डा देखाउनेछन् जसले कनेक्टिभिटी र सुविधाका नयाँ मार्गहरू खोल्नेछ। यी रेलहरूको नियमित सेवाहरूमा ट्रेन त्य.१५७०१ (कटिहार-सिलिगुडी) एक्सप्रेस वाया एरिया-गलगाँलिया नयाँ लाइन समावेश छ, जुन कटिहारबाट १७.०९.२०२५ देखि दैनिक ०५:०० बजे प्रस्थान गर्नेछ र सोही दिन १०:१५ बजे सिलिगुडी आइपुग्नेछ। त्यस्तै, ट्रेन नम्बर.२६३०१ (जोगबनी-दानापुर) वंदे भारत एक्सप्रेस १८.०९.२०२५ देखि दैनिक ३:२५ बजे जोगबनीबाट प्रस्थान गर्नेछ र सोही दिन ११:३० बजे दानापुर आइपुग्नेछ। दुईवटा अमृत भारत एक्सप्रेस रेलहरू-एउटा जोगबनी-इरोड र अर्को सहरसा-चेहर्ता (अमृतसर)-लाई पनि हरियो भण्डा देखाइनेछ। यी परियोजना र सेवाहरूले बिहारका जनताका लागि क्षेत्रीय र लामो दूरीको रेल यात्रामा उल्लेखनीय वृद्धि

प्रतिदिन दैनिक अब ई-पेपरमा पनि : www.pratidindaily.com

सम्पादकीय

निर्वाचनमा जाने हिम्मत गरौ

यतिबेला राजनीतिक दलहरू क्रुद्ध बनेका छन् । आफ्नै कारणले यो हविगत भागेको उनीहरूलाई अझै ज्ञान भएको छैन । प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीको नियुक्ति सत प्रतिशत संविधानसम्मत बनाउँ । दायौं बायौं नगरौं ।

सरकार र सबै राजनीतिक दल (नयाँ, पुराना र जन्मिन बाँकी) ले फागुन २१ गते चुनाव सम्पन्न गर्नेमा ध्यान केन्द्रित गरे भने आजको १७८ दिनमा निर्वाचन सम्पन्न हुनेछ। भदौ २३ को जेन-जी हस्तक्षेप, २४ गतेको हिसा र आगजनीपछिका तीन दिनमै हामीले अन्तरिम सरकार निर्माण गर्‍यौ। यो सानो कुरा होइन।

त्यत्रो हिसापछि सात दिन नपुग्दै समाज सामान्य लयमा फर्किन सुरू गरेको छ। कयौं ठाउँमा आगजनी गरिएका सरकारी संरचनाहरूको सरसफाइमा समुदायका स्थानीय मानिस जुटेका छन्। यसले संसारको ध्यान खिचेको छ। भारतीय प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीले सार्वजनिक रूपमै यसको प्रशंसा गरेका छन्।

२०७२ सालको भूकम्पपछि हाम्रो 'रेजिलेन्स' (प्रतिकूलताका बाबजुद उठ्न सक्ने क्षमता) को विश्वव्यापी रूपमा सरहना भएको थियो। यो नेपाली समाजको उज्यालो पक्ष हो।

हामीले अबको ६ महिनामा चुनाव सम्पन्न गर्‍यौ भने, हाम्रो विवेक, संयम र क्षमता देखेर संसार चकित हुनेछ। संसारमा थोरै मात्र मुलुक छन्, जसले यति ठुलो राजनीतिक उथलपुथलपछि यति छिट्टै निर्वाचन सम्पन्न गरेर लोकतन्त्रलाई ट्याक्कमा ल्याएका छन्।

छिमेकी बंगलादेशको उदाहरण हेरौं – गत वर्ष प्रधानमन्त्री शेख हसिना वाजेदलाई सत्ताच्युत गर्ने क्रान्ति एक महिना बढी समय चलेको थियो। संयुक्त राष्ट्र संघका अनुसार करिब १४ सय मानिसको ज्यान गएको थियो। क्रान्ति भएको एक वर्षपछि पनि निर्वाचन कहिले हुने हो, अझै टुंगो छैन। प्रधानमन्त्री मोहम्मद युनुसले सन् २०२६ को फेब्रुअरीमा चुनाव गर्ने भनेका छन्। तर यकिन मिति घोषणा भएको छैन। संक्रमण लम्बिँदै जाँदा बंगलादेशमा असन्तोष, विकदारी र निराशा बढेको छ। यस्ता पृष्ठभूमिमा हामीले ६ महिनाभित्र सम्पन्न गर्ने आँट गरेको निर्वाचनको कत्रो अर्थ छ, त्यो बुझौं र, यसलाई राष्ट्रिय संकल्पमा बदली।

हामीले समयमा निर्वाचन सम्पन्न गर्‍यौ भने मुलुकमा 'बहुदल' लाई लोकतन्त्रमा रूपान्तरण गर्ने नयाँ सम्भावनाको सम्मुख मुलुकलाई उभ्याउने छौं।

कानुनको शासन स्थापना गर्ने, दलीयकरण अन्त्य गर्ने, अदालत, संवैधानिक निकाय, विश्वविद्यालय लगायत राज्यका महत्त्वपूर्ण संस्थाहरूको 'राजनीतिक क्यान्सर' बाट छुटकारा दिलाउने सम्भावनाको सम्मुख मुलुकलाई पुर्‍याउने छौं। आन्तरिक र बाह्य कयौं दबाव र शुभेक्षाका बाबजुद नबदलिएका पुराना दलहरूलाई रूपान्तरण गर्दैपनि ठाउँमा पुर्‍याउने छौं।

• प्राडा शान्तिकृष्ण अधिकारी

सुशीला कार्कीको नेतृत्वमा नयाँ सरकार गठन भएको छ । उहाँको नियुक्तिसँगै इतिहासमै मुलुकले पहिलो पटक महिला प्रधानमन्त्री पाएको छ । उहाँले यसअघि पहिलो महिला प्रधान न्यायाधीशका रूपमा रेकर्ड बनाउनुभएको थियो । प्रधानमन्त्री भएपछि अर्को नयाँ रेकर्ड पनि थप भएको छ । यस अर्थमा पनि उहाँ बधाईको पात्र हुनुहुन्छ । प्रधानमन्त्री कार्कीलाई जेनजी आन्दोलनले दिएका म्यान्डेट पूरा गर्न सफलता मिल्ने अपेक्षा गरिएको छ ।

जेनजीको आन्दोलनले चाहेको भ्रष्टाचार नियन्त्रणको जग हाल्नेबित्तिकै यो सरकार बधाईको पात्र बन्ने छ । कतिपयको घर जल्दा पैसाका बिटा जले, ती पैसा राष्ट्र बैङ्कमा जम्मा गरेर मुलुकको हितमा ल्याउन पाएको भए कति राम्रो हुन्थ्यो होला भन्ने अब सोचिरेहन परेन । खरानीका बारेमा सोचेर समय फाल्नु व्यर्थ हुन्छ तर अझै पनि त्यस्ता पैसा धेरैका घरमा छन् । साँच्चै छानबिन गर्ने र खोजी गर्ने हो भने नेपालको एक दुई वर्षको बजेट धान्ने पैसा अनेकन नेता र कर्मचारीका घरमा बोरामा कोचेर राखिएको अनुमान गर्न सकिन्छ ।

नयाँ सरकार आन्दोलनको जगमा खडा भएको छ । आन्दोलनलाई समाप्तिमा पुर्‍याउँदै गर्दा उठेका विवादको समाधान संविधान जोगाएर गरिएको छ, यो लोकतन्त्रका लागि खुसीकै विषय हो । विसं २०६२/६३ को जनआन्दोलनका सहिद र योद्धाको बलिदान

रागतलाई पूर्णतः बिर्सेर अघि बढ्न सम्भव पनि थिएन । संविधानमा जे लेखिएको भए पनि जेनजी आन्दोलनलाई नै प्राथमिकता दिएर सरकार गठन गर्नुपर्ने स्वर धनिकरहेका थिए । यसबिचमा मध्यमार्गी बाटो खोजेर संविधान जोगाउँदै प्रधानमन्त्री नियुक्त गर्न राष्ट्रपति सफल हुनुभएको छ । सात दशकको राजनीतिक जीवन नै धरापमा राखेर संविधान रक्षा गर्न सफल हुनुभएकोमा राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेल प्रशंसाको पात्र बन्नुभएको छ । आन्दोलनपछि सबै चिज सर्वस्वीकार्य हुन्छन् भन्ने छैन । कतिपय कार्य सहमतिमा पनि हुनु पर्छ । अहिले पनि आन्दोलनकारी र राजनीतिक दलका प्रतिनिधिसँगको ठुलो रस्साकस्सी पछि मात्रै निकास निस्किएको छ । नयाँ शिराबाट निकास आउँदा सबैलाई पाच्य हुन्छ भन्ने पनि हुँदैन । परम्परागत रूपमा चल्दै आएका दल र मानिसका निमित्त यस्ता कुरा निश्चय नै असहज हुन्छन् । यसलाई पनि नौलो मान्नु पर्दैन । जसले सत्ता हाँकिरहेको थियो र मुलुकको राजनीतिमा प्रमुख स्थान ओगटिरहेको थियो, उसलाई इवाइत सत्ता छाडेर नयाँ परिस्थितिमा अनुकूलन हुन समय लाग्छ नै । यसलाई पनि स्वाभाविक रूपमा लिन सक्नु पर्छ ।

नवनि्युक्त प्रधानमन्त्रीका काँधमा यही जिम्मेवारी आएको छ कि नयाँ शक्तिका जोसपूर्ण इच्छा आकाङ्क्षा सम्बोधन गर्नेपर्ने छ र पुराना शक्तिका आक्रोशलाई पनि मत्थर पार्न होसपूर्ण कदम चाल्न ध्यान दिनुपर्ने छ । यो सरकारका लागि असहज वातावरण छ । आरामसित पाँच वर्षमा यति काम सिध्याउँछु भन्ने फुसंदको समय सरकारसँग छैन । एक दुई दिन पर्खौं न, परिस्थिति अलि सहज भएपछि काम गरौंला भन्ने समय र अवसर पनि यो सरकारले प्राप्त गरेको छैन । यो सरकारलाई चुनौती र अवसर दुवै छ समन्वयात्मक तवरले निकास निकाल्न

कठिन छ । सबै अन्योल चिरेर चुनौतीलाई बिराम दिँदै अवसरै अवसर सिर्जना गर्नुपर्ने दायित्व यो सरकारले बोकेको छ ।

जेनजीको प्रमुख मुद्दा भ्रष्टाचारसम्बन्धी थियो । सुशासनलाई प्राथमिकतामा राखेर गरिएको आन्दोलनको सफलताबाटै यो सरकार गठन हुन पुगेको हो । भदौ २७ गते राति प्रधानमन्त्रीले शपथ गरेलगत्तैबाट भ्रष्टाचारको गन्ध कतै नआओस् भन्ने जेनजीहरूको त हुँदै हो, त्यसमाथि आमजनताको चाहना पनि यही नै छ । प्रधानमन्त्री कार्कीसँग पुरानो संयन्त्रसँग मिलेर काम गरेको त पर्याप्त अनुभव छ तर यसलाई नयाँ बाटोबाट हिँडाउन नयाँ पाठ पढ्नुपर्ने दायित्व थपिएको छ । पुराना प्रशासनिक संरचनालाई नयाँ शिराबाट हिँडाउन प्रधानमन्त्री आफैँले निकै मेहनत गर्नुपर्ने छ । आजको काम भोलि भन्ने परिपाटी बदल्न सानो परिश्रमबाट सम्भव देखिन्छ ।

भ्रष्टाचारबाट आक्रान्त जनताको समर्थनको आन्दोलन पनि हो यो जेनजी आन्दोलन । त्यसैले पनि दुई दिनमै सफल हुन पुगेको कुरालाई नबिर्सौ प्रधानमन्त्रीले विगतका भ्रष्टाचारका काण्ड छानबिन गर्न उच्चस्तरीय आयोग गठन गर्नु पर्छ । आयोगका सदस्य उक्तिकै स्वच्छ र निष्कलङ्क हुन जरुरी पर्छ । दबाब र प्रभावमुक्त सदस्यको आयोग गठन हुनै पर्छ । तीस वर्षअघि गरेको भ्रष्टाचारको सजाय पनि भोग्नुपर्दा रहेछ भन्ने ज्ञान भ्रष्टाचारीमा दिलाउनुपर्ने जिम्मा यो सरकारमा छ । भोलिका दिनमा कसैले भ्रष्टाचार गर्ने प्रयास गर्नुअघि १० पटक सोच्नुपर्ने हिसाबले कारबाही प्रक्रिया अगाडि बढाउनुपर्ने छ । निष्कलङ्क कार्कीलाई यसमा सफलता मिल्ने नै छ ।

हाम्रा निधिका रूपमा रहेका सिंहदरबार, भक्तपुरको ५५ इयाले दरबार जस्ता संरचना

जलाइएका छन् । सर्वोच्च अदालत, विभिन्न मन्त्रालय जस्ता मुलुकभरका सार्वजनिक संरचना ध्वस्त बनाइएका छन् । ध्वंस मच्चाएर मुलुकलाई ५० वर्षपछि धकेल्ने काम भएको छ । कर्मचारीलाई तलब खुवाउने हम्मेहम्मे पर्ने गरेको नेपालको अर्थतन्त्रले यी सबै संरचना आफैँले निर्माण गर्न सहज छैन । आन्दोलन अवधिभर ठुलो स्वरले पनि नबोल्ने र शान्तिपूर्ण आन्दोलन गर्ने जेनजीको घोषणा सबैले सुनेकै हो । त्यसैले यो विनाश जेनजी पुस्ताबाट भएको होइन भनी सहजै भन्न सकिन्छ । जसले यो विनाश गर्‍यो गरायो उसलाई मुक्ति दिने हो भने नेपालले कहिल्यै प्रगतिको बाटो समाउन सक्दैन । तसर्थ ध्वंसमा संलग्नका माध्यमबाट यसमा उक्साउने तत्वको समेत पहिचान गरी कारबाहीको दायरामा ल्याउन तत्काल उच्चस्तरीय अर्को छानबिन आयोग गठन गर्न त्यत्तिकै जरुरी छ ।

मुलुकभर गरिएको विनाशका कारण आमनेपाली जनतामा निराशा पैदा भएको छ । भ्रष्टाचार उन्मूलनको दिशामा जेनजी पुस्ताले गरेको बलिदानीपूर्ण सङ्घर्षले आशाको सञ्चार गराए पनि आन्दोलनका उपलब्धिलाई छायामा पार्ने गरी भौतिक संरचना ध्वस्त भएका छन् । निराश जनतामा उत्साह पैदा हुने गरी कार्य गर्न सरकारले सक्नुपर्ने छ । उद्योगधन्दा, व्यापारिक प्रतिष्ठान खरानी हुन पुगेका छन्, जसले गर्दा हजारौं नेपाली जनताको रोजगारी गुमेको छ । मुलुकलाई सङ्कटबाट सरकारले बिस्तारै होइन कि ढुगतिमा माथि उठाउँदै छ भन्ने अनुभूति जनतालाई दिलाउन सक्नुपर्ने छ ।

जनताबाट निर्वाचित संसद् विघटन गरिसकिएको छ । अर्को मध्यावधि निर्वाचनका लागि फागुन २१ गतेको दिनसमेत तोकिएको छ । तोकिएको मितिमा निर्वाचन गर्न गराउन सबैको साथ र सहयोग

आवश्यक छ । चुनाव चुनावका लागि मात्रै नभई स्वच्छ, निष्पक्ष र भयरहित बनाउनुपर्ने छ । ५१ जनाले ज्यान दिएर र करिब दुई हजार नेपाली जनताले रगत बगाएर सफल बनाएको जेनजीको आन्दोलनको भावनामा कति पनि चोट पुग्ने अवस्था आउन दिनु हुँदैन । आन्दोलन जेनजीले गरेको भए पनि सत्ता साइलेन्ट पुस्तालाई नै सुम्पिएको अवस्थामा पुराना पुस्ताले पनि काम गर्न सक्छन् भन्ने प्रमाणित गर्नु छ ।

जे होस्, संविधान जोगिएको छ । संविधानका केही अप्ठ्यारा धारा बदल्नुपर्ने छ । आमनेपालीले नरचाएका प्रावधानमा संशोधन गर्नुपर्ने छ । संसद्बाट संशोधन गर्ने बाटो बन्द भएको छ । अध्यादेशबाट सरकार एकलैले परिवर्तन गरी त्यसपछि निर्वाचन गराउने भन्ने पनि त्यति सहज छैन । आमराजनीतिक सहमतिको बाटो रोजेर अगाडि बढ्नुपर्ने छ । सहमति, सहकार्य र एकताको सन्देश दिन यो सरकार सफल हुनै पर्छ । अन्यथा नेपाली नागरिकले देखेको भ्रष्टाचारमुक्त नेपाली समाजको सपना पूरा हुने छैन ।

आन्दोलनपछिका सरकारलाई कहिल्यै सहज बाटो हुँदैन । कृष्णप्रसाद भट्टराई अन्तरिमकालको प्रधानमन्त्री हुँदा पनि धेरै अप्ठेरा सापना गर्नु परेको थियो । अन्तरिमकालको प्रधानमन्त्रीले सुभ्रबुभ्र, आँट र साहसका साथ काम गर्न सक्नु पर्छ । मुखले जवाफ फर्काइहाल्नु उचित हुँदैन, काम गरेर देखाउनु पर्छ भन्ने निकट विगतको इतिहासले देखाएकै छ । लोकतन्त्र र कानुनी राज्यका भावनामा कति पनि ठेस नपुग्ने क्रियाकलापका साथ युवादेखि सारा जनताका मनमा यो सरकार बस्न सक्नु पर्छ । नयाँ सरकार शपथ ग्रहणपछि राष्ट्रपतिले भने जसरी सफल होस्, मुलुकलाई सफल बनाओस्, नागरिकको दुःख सुखको साथी बनोस् ।

युवा सहादतको अन्तर्य

यस घटनाले नेपालको लोकतन्त्र अझै संस्थागत बन्न नसकेको देखियो । नागरिक अधिकार, स्वतन्त्रता र जीवन सुरक्षाको थ्यरेन्टी यो संवैधानिक संरचनाले दिन सक्दैन भन्ने महसुस भयो । यो केवल सुरक्षा निकायको बल प्रयोगको प्रश्न थिएन; यसले शासन प्रणाली, संवैधानिक ढाँचा र राजनीतिक नेतृत्वबारे गम्भीर प्रश्न उब्जायो । जब राज्यले आफ्ना निहत्था र निर्दोष नागरिकमाथि गोली चलाउँछ, त्यही बेला सरकारको नैतिक अधिकार गुमेको हुन्छ । तत्कालीन प्रधानमन्त्री केपी ओलीले आफूले राजीनामा नदिएँ गृहमन्त्रीको मात्र राजीनामा लिनुभयो । यही कारण भोलिपल्ट आन्दोलन अझ उग्र भयो, जसको परिणाम सिंहदरबार, संसद् भवन, संवैधानिक निकाय, अदालत, जिल्ला प्रशासन कार्यालयहरू, गठबन्धन दलका नेताका घर घरमा आगो लगाइयो । नेतालाई पिट्न थालियो । आन्दोलन अति उग्र र हिंसात्मक भयो । देशमा अब्बौंको जनघनको क्षति भयो । यो घटनाले सबैको मन रुवायो । दुई दिनको अशान्तिपछि मुलुकले अन्तरिम प्रधानमन्त्री पाएको छ । जेनजीको म्यान्डेट अनुसार यो सरकारलाई काम गर्नुपर्ने दायित्व छ ।

नव नियुक्त प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीका काँधमा अहिले ऐतिहासिक जिम्मेवारी आएको छ । उहाँ नेपालको पहिलो महिला प्रधानमन्त्री मात्र होइन, न्यायपालिकाको नेतृत्व गरिसक्नुभएकी स्वच्छ छवि र इमानदार नेतृका रूपमा परिचित हुनुहुन्छ । उहाँको नेतृत्वलाई नागरिकले ठुलो आशा राखेका थिए । सबै अन्योल चिरेर चुनौतीलाई बिराम दिँदै अवसरै अवसर सिर्जना गर्नुपर्ने दायित्व यो सरकारले बोकेको छ । जेनजीको प्रमुख मुद्दा भ्रष्टाचारसम्बन्धी थियो । सुशासनलाई प्राथमिकतामा राखेर गरिएको आन्दोलनको सफलताबाटै यो सरकार गठन हुन पुगेको हो । भदौ २७ गते राति प्रधानमन्त्रीले शपथ गरेलगत्तैबाट भ्रष्टाचारको गन्ध कतै नआओस् भन्ने जेनजीहरूको त हुँदै हो, त्यसमाथि आमजनताको चाहना पनि यही नै छ । प्रधानमन्त्री कार्कीसँग पुरानो संयन्त्रसँग मिलेर काम गरेको त पर्याप्त अनुभव छ तर यसलाई नयाँ बाटोबाट हिँडाउन नयाँ पाठ पढ्नुपर्ने दायित्व थपिएको छ । पुराना प्रशासनिक संरचनालाई नयाँ शिराबाट हिँडाउन प्रधानमन्त्री आफैँले निकै मेहनत गर्नुपर्ने छ । आजको काम भोलि भन्ने परिपाटी बदल्न सानो परिश्रमबाट सम्भव देखिन्छ ।

युवा पुस्ताको अर्को ठुलो माग आर्थिक अवसर र रोजगारी हो । नेपालमा बेरोजगारीको दर उच्च छ र लाखौं युवा

विदेशी रोजगारमा जान बाध्य छन् । यो प्रवृत्ति यथावत् रह्यो भने देशभित्र सामाजिक असन्तोष घट्न गाह्रो पर्ने छ । सरकारले स्टार्टअप र नवप्रवर्तनलाई कर छुट दिने, सस्तो ऋण उपलब्ध गराउने, लगानीमैत्री वातावरण बनाउन भ्रष्टाचार नियन्त्रण गर्ने र नयाँ उद्योग खुलाउन प्रोत्साहन दिने नीति तत्काल ल्याउनु पर्छ । साना व्यापार गरेर गरिखानेको फिर मर्का बुझेर उनीहरूको दोहरो कर, स्थानीय तह, पुनः राजस्व कार्यालयको भ्र्कफटलाई हटाएर सरल रूपमा गरिखाने व्यवस्था मिलाउनु पर्छ । यसका अतिरिक्त, शिक्षा प्रणालीलाई रोजगारीमुखी बनाउन र प्राविधि र उद्यमशीलतालाई प्राथमिकता दिने सुधार आवश्यक छ । पहाडका बन्जर डाँडामा बस्ती बसाउने र तराईका उर्वर भूमिमा प्लेटिड जस्ता विकृतिविरुद्ध कडा कानुन बनाउने कार्य पनि उतिकै महत्वपूर्ण छ ।

प्रधानमन्त्रीलाई काम गर्दा संवैधानिक र कानुनी अवरोध पनि समाधानको प्रमुख बाधक हुन् । संविधानमा भएका केही व्यवस्था कठोर छन्, जसका कारण समयमै संशोधन र सुधार सम्भव हुँदैन । संवैधानिक निकायमा राजनीतिक कोटा प्रणालीबाट भरिभराउ रहिरहेकाले निष्पक्षतालाई कमजोर बनाएको छ । न्यायालयमा मुद्दा टुङ्गिन बर्सौं लाग्छ, जसले नागरिकलाई समयमै न्याय पाउनबाट वञ्चित बनाउँछ । निष्पक्षता, सुशासनयुक्त र विवेकपूर्ण न्यायका अवरोध समाधान गर्न वर्तमान जनशक्तिमा फेरबदल पनि अति आवश्यक छ । यसका लागि सर्वदलीय संवाद, नागरिक समाज र युवाको सहभागिता सुनिश्चित गर्ने प्रक्रिया सुरु गर्नुपर्ने छ । संवैधानिक परिषद् र न्याय परिषद्का निर्णय पारदर्शी हुनु पर्छ । इमानदार, स्वच्छ छवि र विषय विज्ञ स्वतन्त्र व्यक्तित्वलाई प्रणालीमा समावेश गरेर जनताको क्रन्दन सुन्ने बनाउनु पर्छ । आन्दोलनसँग सम्बन्धित मुद्दा छ महिनाभित्र टुङ्ग्याउने विशेष अदालत पनि गठन गर्न जरुरी छ । यस्तै यस्ता जनमुखी कानुनको चाड बनाउन निष्पक्ष एक्सपर्ट पनि आवश्यक

छ । यो आन्दोलनले एउटा भावुक सन्देश दिएको छ । नेपालमा लोकतन्त्र र सुशासनको अभ्यास केवल कागजमा होइन, व्यवहारमा पनि देखिनु पर्छ । जनता अब निष्क्रिय दर्शक बन्न तयार छैनन् । उनीहरूले आफ्नो जीवनको मूल्य बुझेका छन् र राज्यसँग जवाफ मागिरहेका छन् । यो आन्दोलनको सहादत खेर जान नदिन अब सम्पूर्ण राष्ट्र जिम्मेवार बनु पर्छ । राजनीतिक दल, पेसागत निकाय र नागरिक समाज सबैले आत्मसमीक्षा गर्नु पर्छ । फरक विचारलाई निषेध गर्ने, आलोचनालाई दबाउने र सत्तामा बसिरहने मोहमा जनताको आवाजलाई थिच्ने प्रवृत्ति अन्त्य गर्नु पर्छ । दलीय भागबन्डा र नियुक्ति, दलीय गठबन्धन जस्ता तत्वले प्रजातन्त्रलाई कमजोर बनाउँछ भन्ने बुझ्न जरुरी छ ।

देशलाई अब नयाँ सुरुवात चाहिएको छ । जहाँ पारदर्शिता, जवाफदेहिता र नागरिक अधिकारलाई पहिलो प्राथमिकता दिइने छ । सुशासन केवल नारा होइन, संस्थागत अभ्यास बनु पर्छ । सहिद युवाको रगतले दिएको बलिदानले राष्ट्रलाई भ्र्कभ्र्क्याएको छ । यो इतिहासको यस्तो मोड हो, जहाँ नेतृत्वले सही निर्णय लिन सके नेपाल दीर्घकालीन स्थायित्व र समावेशी विकासको बाटोमा लाग्न सक्छ । यदि यसलाई बेवास्ता गरियो भने निराशाको लहर गहिरो हुँदै जाने छ र जनतन्त्रको आधार अझ कमजोर हुने छ ।

अन्ततः, यो आन्दोलन र सहादतले देखाएको छ कि जनतामा अझै पनि आशा बाँकी छ तर त्यो आशा पूरा गर्ने जिम्मा नेतृत्वको काँधमा छ । सबै प्रकारका गठबन्धन र सत्ताको मोहबाट माथि उठेर, फरक विचारलाई सम्मान गर्दै र राष्ट्रहितलाई सर्वोपरि राख्दै मात्र सुशासनको नयाँ युग सुरु गर्न सकिन्छ । यही आजको ऐतिहासिक आवश्यकता हो र यही आजको माग हो ।

Pratidin National Daily

प्रतिदिन

तपाईं जहाँ भएपनि
प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि

लगइन गर्नुहोस्

www.pratidindaily.com

आज सुन्दर पहिरनले व्यक्तित्वमा निखारता
ल्याउनेछ । जोशजोर्गर र हिम्मत पनि
कला र गस्तीको प्रभाव बढ्नेछ । वैदेशिक
कार्य पनि अघि बढ्नेछ ।